

T. B. M. M.
İYİ PARTİ
GRUP BAŞKANLIĞI

Tarih: 30.04.2025

Say: 4461

27993

Yasin ÖZTÜRK
Denizli Milletvekili
TBMM Kâtip Üyesi

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanı Sayın Mahinur ÖZDEMİR GÖKTAŞ tarafından yazılı olarak cevaplandırılmasını; Anayasa'nın 98 ve İçtüzüğü'nün 96.maddeleri gereğince saygılarımla arz ederim.

Yasin ÖZTÜRK
Denizli Milletvekili
TBMM Kâtip Üyesi

Türkiye'de çocuk işçiliği sorunu artık göz ardı edilemeyecek bir boyuta ulaşmış durumda. Her sabah, yaşları henüz iki haneli rakamları yeni görmüş binlerce çocuk okul çantası değil, iş tulumu taşıyor. Atölyelerde, sanayi sitelerinde, tarlalarda, sokaklarda... Çocuklar büyümeye fırsat bulamadan emeği sömürülüyor. En acısı ise toplumun büyük bir kısmının buna alışmış olması. Sessizlik, kabullenmenin sessiz çılgılığı haline geldi.

AK Parti İktidarı ise bu konuda hem sorumludur hem suçludur. 23 yıldır bu Ülkeyi yöneten bir siyasi irade, çocuk işçiliğini önlemek şöyle dursun, ekonomik politikalarıyla bu düzeni sürdürülebilir kılmıştır. Yoksulluğu yönetilebilir bir araç haline getirmiş, Sosyal Devletin temel görevlerini yerine getirmek yerine hayırseverlik adı altında günü kurtarmaya çalışmıştır. Çocukların çalışmak zorunda kalmasının nedeni sadece ailelerin yoksulluğu değil, Devletin bu yoksulluğu çözmemesidir.

AK Parti'nin kalkınma adı altında yürüttüğü ekonomi politikaları, düşük maliyetli işgücü arayışını körüklemiş, çocukların emeğini bu sistemin görünmeyen çarkı haline getirmiştir. Eğitim sistemi ise bu düzeni destekleyen bir başka cepheye dönmüştür. Devamsızlıklar, okul terkinin artışı, mesleki eğitime yönlendirme adı altında erken yaşta iş gücüne katılım... Tüm bunlar çocuk işçiliğini perde arkasından beslemektedir.

Ayrıca, TÜİK'in verilerine güvenmek artık mümkün değil. Resmî rakamlar gerçeği yansıtmıyor. Sivil toplum kuruluşlarının raporlarına göre her yıl on binlerce çocuk, kayıt dışı çalıştırılıyor. Ve ne yazık ki bazıları, iş cinayetlerinde hayatını kaybediyor. 2023'te en az 62 çocuk çalışırken yaşamını yitirdi. Bu, sadece bir sayı değil; her biri bir hayat, bir gelecek, bir hayaldi.

Peki soruyorum: Bu çocukların ölümü neden kimsenin istifasını getirmiyor? Neden çocuk işçiliği bu kadar sıradanlaştı?

Şimdi Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı başta olmak üzere ilgili tüm kurumlara sorulması gereken bazı hayati sorular var. Ve bu soruların cevapları artık kaçamak cümlelerle geçirilemez:

- 1) Bakanlığınız döneminde çocuk işçiliğiyle mücadele kapsamında hangi projeler uygulamaya konuldu ve bu projelerin etkisi nasıl ölçüldü?
- 2) Türkiye genelinde çocuk işçiliği denetim ekiplerinin sayısı kaçtır? Bu sayı yeterli midir?
- 3) Çocuk işçiliği nedeniyle hayatını kaybeden çocukların ailelerine herhangi bir destek sağlandı mı?
- 4) Neden çocuk işçiliğini bağımsız ve şeffaf şekilde izleyen bir kurul halen kurulmadı?
- 5) Son beş yılda kaç çocuk işçi çalıştıran işyerine ceza verildi ve bu cezalar kamuoyuna açıklandı mı?
- 6) Ekonomik krizin faturasını çocuklara çıkarmak hangi vicdana sığar?

Artık bu Ülkenin çocukları için samimi, kalıcı ve gerçek adımlar atılmak zorunda. Çocukları koruyamayan bir Devlet, geleceğini de koruyamaz. Bu konu bir istatistik değil, bir insanlık sınavıdır. Ve bu sınavda sınıfta kalanların artık hesap vermesi gerekiyor.